

præsident i forbindelse med dennes udførelse af tilsyn i henhold til § 67. Efter bestemmelsen finder reglerne i §§ 56, 58, 62, stk. 1, 2 og 4, 63, stk. 1, og 66 anvendelse for præsidenternes udøvelse af tilsyn. De afgørelser, som vedkommende præsident måtte træffe i forbindelse med udøvelsen af sit tilsyn, kan efter bestemmelsen ikke påklages til anden administrativ myndighed. Afgørelserne kan heller ikke indbringes for Folketingets Ombudsmand. Bestemmelsen vedrører derimod ikke domstolens kompetence i henhold til grundlovens § 63.

Efter bestemmelsens *stk. 2* skal der ved udarbejdelsen af bekendtgørelser eller lignende generelle administrative retsfor skrifter, der har betydning for beskyttelsen af privatlivet i forbindelse med behandling af oplysninger, der foretages for domstolene, indhentes en udtalelse fra vedkommende tilsynsmyndighed. Det forudsættes endvidere, at der indhentes en udtalelse fra tilsynsmyndighederne i forbindelse med regeringens udarbejdelse af lovforslag, der vedrører behandling af oplysninger, der foretages for domstolene.

Af bestemmelsens *stk. 3* følger, at præsidenterne offentliggør en årlig beretning om deres virksomhed. Der vil efter bestemmelsen ikke være noget til hinder for, at der offentliggøres en samlet beretning vedrørende præsidenternes tilsyn med domstolsområdet.

Til kapitel 18

Straf- og erstatningsansvar

Til § 69

Bestemmelsen, der bygger på direktivets artikel 23, fastlægger et præsump tionsansvar (culpa med omvendt bevisbyrde) for den dataansvarlige. Det fastsættes således, at den dataansvarlige skal erstatte skade, der er forvoldt ved behandling i strid med bestemmelserne i loven. Dette gælder dog ikke, hvis den dataansvarlige godtgør, at skaden ikke kunne have været afværget ved den agtpågivenhed og omhu, der må kræves i forbindelse med behandling af oplysninger.

Omfattet af bestemmelsen er såvel økonomisk som ikke-økonomisk skade.

Bestemmelsen indebærer ikke andre ændringer i dansk rets almindelige erstatningsretlige regler. Disse regler finder således fortsat anvendelse ved bedømmelsen af, om den dataansvarlige i forbindelse med behandling af oplysninger har pådraget sig et erstatningsansvar over for den registrerede.

Erstatningskrav, der gøres gældende i henhold til bestemmelsen, skal indbringes for domstolene. Et er-

statningskrav vil således ikke kunne forelægges tilsynsmyndighederne.

Til § 70

Bestemmelserne, der bl.a. skal ses på baggrund af direktivets artikel 24, afløser reglerne i lov om private registre § 27 og lov om offentlige myndigheders registre § 29.

Affattelsen af indledningen til bestemmelserne har til formål at sikre, at handlinger, der tillige indebærer en overtrædelse af bestemmelser, der kan medføre højere straf, kan henføres under sådanne bestemmelser. Der tænkes herved navnlig på bestemmelsen i straffelovens § 264 d om bl.a. forsættlig, uberettiget videregivelse af oplysninger om en anden persons private forhold. Der tænkes endvidere på forskellige andre bestemmelser i straffeloven om forbrydelser i offentlig tjeneste eller hverv m.v., herunder bl.a. §§ 152 og 152 c-f samt §§ 155-157.

Hvad angår behandlinger, som foretages for private, pålægges der efter *stk. 1* strafansvar for overtrædelse af en række af lovens bestemmelser, for undladelse af at efterkomme visse afgørelser truffet af Datatilsynet, for undladelse af at efterkomme tilsynets krav om enhver oplysning, der er af betydning for dens virksomhed, for at hindre tilsynet i at udøve sin inspektionsbeføjelse, for at tilsidesætte vilkår og lignende eller for at undlade at efterkomme forbud eller påbud.

I forbindelse med behandlinger, som foretages for offentlige myndigheder, er det fastsat, at der kan pålægges straf for overtrædelse af vilkår, som tilsynsmyndigheden har stillet i henhold til visse bestemmelser, jf. *stk. 2*. Dette svarer i begrænset omfang til opregningen i lov om offentlige myndigheders registre § 29, stk. 1.

Efter bestemmelsen i *stk. 3* kan der pålægges straf i forbindelse med behandlinger, som er omfattet af en anden medlemsstats lovgivning, men som Datatilsynet efter § 64, stk. 1, påser lovligheden af. Med bestemmelsen sikres det, at der vil kunne pålægges databehandlere strafansvar, hvis de ikke efterlever tilsynets påbud eller forbud efter § 59, hvis de ikke opfylder tilsynets krav efter 62, stk. 1, eller hvis de hindrer tilsynet i at udføre inspektioner, jf. § 62, stk. 3 og 4.

Efter bestemmelsen i *stk. 4* kan der i regler, der udstedes i medfør af loven, fastsættes straf af enten bøde eller hæfte. Bestemmelsen svarer til lov om private registre § 27, stk. 2. Den afløser endvidere lov om offentlige myndigheders registre § 29, stk. 2.

Bestemmelsen i *stk. 5* sikrer, at der kan pålægges